

LEDARE

Ledare: Sarah Palins kväll

PUBLICERAD 2008-09-04

UTVALD LÄSNING I DIN MEJLBOX

DN:s chefredaktör Peter Wolodarski väljer ut veckans mest läsvärda artiklar.

[Skaffa nyhetsbrev](#)

Saint PAUL. Förra torsdagen kändes presidentvalet nästan avgjort. Demokraternas konvent i Denver blev en stor framgång. Bill och Hillary Clinton svalde allt de sagt tidigare och gav sitt fulla stöd till Barack Obama. Medierna, som på det stora hela stöder Obama, var betagna och försökte inte ens dölja det. Barack Obama nådde 40 miljoner väljare via tv. Även om hans tal var tråkigare än vanligt som mötesprestation, var det fylligare än vanligt till innehåll.

Men så kom Sarah och Gustav. Nyhetscykeln är bruten och ingen vet vart vindarna nu för. Två dagar efter Barack Obamas stora tal är fyrverkeriet i Denver som bortblåst – av ett yrväder från Alaska och en orkan i Mexikanska golfen.

Sarah Palin har lyft stämningen i det republikanska partiet. Det är tydligt här på konventet. En reforminriktad ung kvinna med fem barn, som rensat upp i korruptionen inom det egna partiet, inspirerar mer än en traditionell republikansk man. Guvernör Palin har stark appell hos den socialkonservativa basen, men även i frihetliga delstater i väst, som Nevada, Colorado och Montana. Liksom John McCain är hon autentisk.

En orkan över New Orleans är inte precis vad republikanerna vill att väljarna ska tänka på, efter att president Bush fick skulden för misshandlingen av orkanen "Katrina" 2005. Men å andra sidan har republikanska guvernörer tagit revansch den här gången. Det gäller särskilt den skicklige Bob Jindal i Louisiana, en stigande stjärna i partiet. McCains uppträdande har också understrukt hans kampanjtema om att det allmänna bästa måste gå före parti- och egenintressen.

Viktigare för den kommande kampanjen är nog att själva valet återigen har omdefinierats genom den senaste veckans händelser.

- McCain stod för gedigen erfarenhet i en orolig tid, mot en Barack Obama som bara verkat i senaten under cirka två års tid – den tunnaste nationella meriteringen hos någon ledande presidentkandidat i modern tid. Nu är argumentet om erfarenhet försvagat. Obama har som sin medkandidat valt Joe Biden, senator i hela sitt vuxna liv. McCain har valt en kvinna helt utan nationell erfarenhet och med knappt två år bakom sig som guvernör. Hon placeras ett hjärtslag från presidentposten.

- Barack Obama stod under primärvalsrörelsen för ett uppror mot traditionell partipolitik och alla de låsningar den medfört i kongressen. Han framträdde som en gränsöverskridare. Han talade väl även om republikaner och sa sig vilja främja en ny typ av samarbete och pragmatiska lösningar.

Men med sitt tal i Denver bytte Obama riktning. Han är nu den högst traditionelle demokraten, långt till vänster politiskt med attacker mot "de rika" och mot företagsamheten och med en mycket aggressiv ton mot John McCain. Ett positivt budskap om "hopp" ersattes av en negativ beskrivning av Amerika som ruttet. Även en balanserad vänsterman som kolumnisten David Broder i The Washington Post menar att Obama missade en stor chans i Denver, genom att så starkt anta ett traditionellt demokratiskt klassbudskap i stället för att framträda som en "ny demokrat" och ny tids politiker. Obama är därvidlag ingen Bill Clinton. Clinton bröt ny mark, bland annat med sin plädering för handel och med sin välfärdsreform. Obama framträder nu närmast som protektionist och socialist.

Skälet för denna omvändning från Obamas sida är måhända att han har blivit anklagad för att vara för "luftig" och för att tala alltför mycket om reformer i den politiska processen, snarare än plånboksfrågor. Han ville säkert också nå fram till Hillary Clintons mer jordbundna väljare. Men det har skett till priset av fräschör.

Med det som har hänt på bara några dagar är att John McCain har tappat sitt till synes starkare kort: erfarenheten. Barack Obama har förlorat något av sitt starkaste kort: att företräda en ny typ av gränsöverskridande politik för en ny generation.

Detta ändrar nu valkampanjens karaktär. Troligen kommer den fortsatta debatten mer att följa rätt traditionella motsättningar höger/vänster, med energifrågan som nytt inslag. Det behöver inte vara till nackdel för Obama. Med åtta procentenheter fler demokrater än republikaner i väljarkåren detta år, räcker det för Obama att nå en hög röstandel bland demokrater, vartill han kan lägga en stor organisatorisk ansträngning för att få fler svarta och ungdomar till vallokalerna.

För dem som i Barack Obama såg något skimrande nytt i amerikansk politik är hans utveckling dock en besvikelse. På motsvarande sätt väcker det undran när John McCain, som alltid satt ansvaret för landet högst, nu tycks ha funnit det viktigare att utse en medkandidat som är attraktiv inför valet än en som är färdig att fylla rollen som president (även om Sarah Palin har chansen att överraska genom sina framträdanden). Valkampanjen startar om från dessa nya förutsättningar, där de fyra tevedebatterna får stor betydelse.

TEXT

Hans Bergström

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovs rätt